

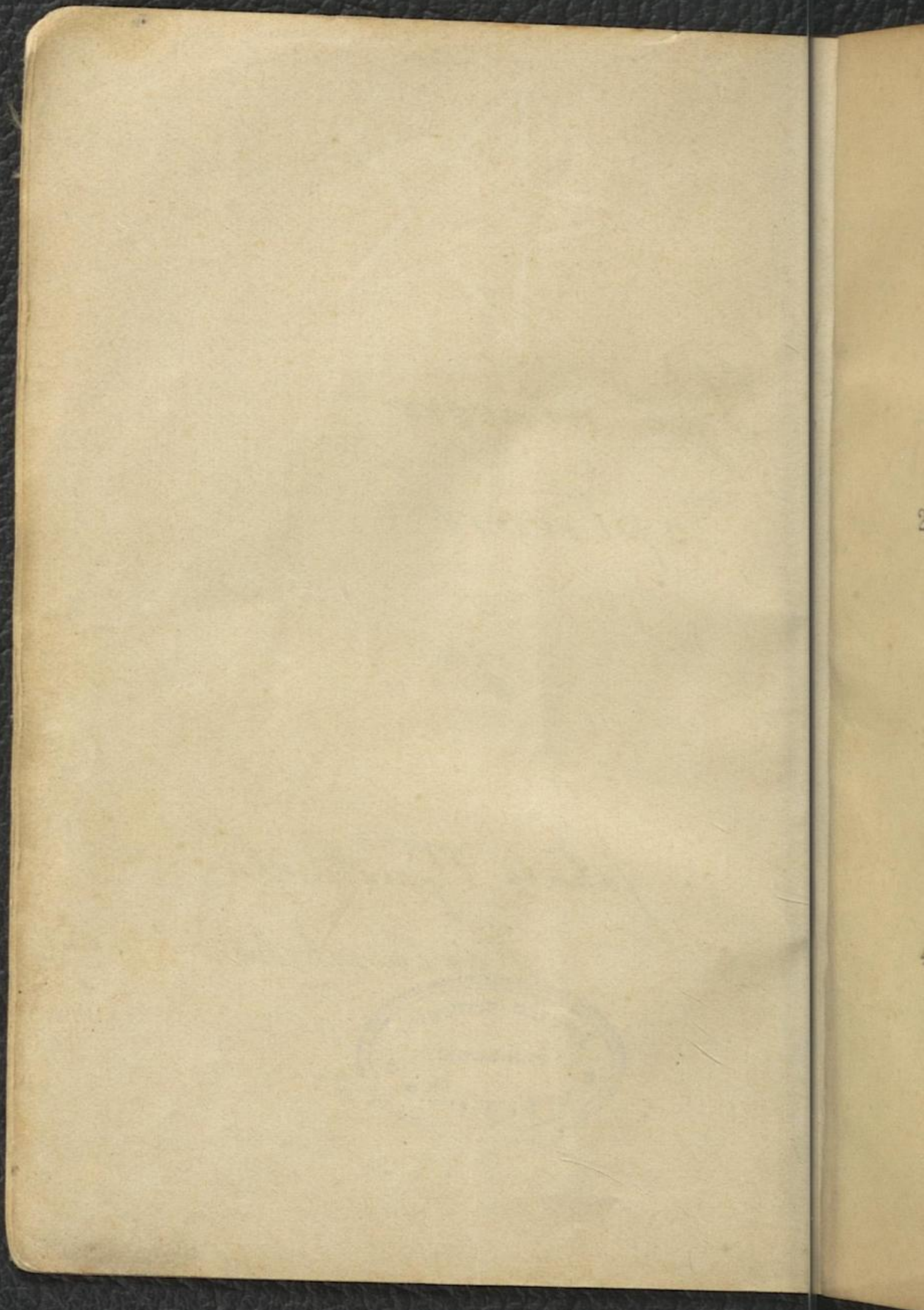
Pjec' wěncow
spěwow

za

žakuba Wjacstanka
Harčanskeho.

578⁰.193

1. Nowe Serbstwo.

1. Nasche Sserbstwo f prócha stawa,
Stawa žiwa narodnošć;
Sšylny duch nam mozy dawa,
Budži šwjatu horliwošć;
:: Wótzny kraj, krašny raj,
Sslawa! kóždy sawyškaj! ::
2. Sserbjo fruczi, młodži džeja
S nadžiju do pschichoda,
Wyschšche hłošy hrimozeja,
Wschitke žily šaržuja.
Wótzny kraj atd.
3. Nowe šlónzo šesthadžane
Njeńšche pruhi wupschěštrje;
Sswobodnošć, to šlónzo rjane,
Krašni njebjo lužiške.
Wótzny kraj atd.
4. Bratrowstwo šej sawdawamy
W wótcžinškich tych wutrobach,
Zednotu šej pschišahamy
A dobrom' škutkej w Lužizach.
Wótzny kraj atd.

M. D.

2. Serbow narodny spěw.

1. Hišćeže Sserbstwo njeshubjene,
 Szwój schkił we naš ma;
 Nowy duch wscho wožlabnjene
 Ssynje posběha;
 ∴ Bóh je s nami, wjedže naš,
 Njepšhecžel šo hižom hori,
 Sserbjo, Sserbjo wostanu,
 Sserbjo dobudu! ∴
2. Ženo słóscž šo na naš měri,
 By naš póžrjela.
 Njech pať sawiřtna šo šhcžěri,
 Njech šo pschišłodža;
 Bóh je s nami atd.
3. Saspanž žadyn pothwalerški
 Sserba njesluda,
 Szwobodny duch rjeńšchi šerbški
 Ršhidla roššěrja:
 Bóh je snami atd.
4. Sserbow šhwalbu, šerbške šłowo
 Pschemóz njeskašy,
 Sserbstwo roššylnja šo s nowoh'
 W krašnej Łužicy:
 Bóh je s nami atd.

5. Šerbške pjero nowe mjena
 Wschědnje šapiša;
 Łužiza njej' pšcheminjena
 A šo njepodda:
 Bóh je i nami atd.

Handrij Zejler.

3. Serbske barby.

Hłos: Naše Šerbstwo z prócha stawa.

1. Bratšja, dajće město špěweje,
 Šława! barbje wnjšajće,
 Módrej, čerwjenej a bělej,
 Rajfuž Šerbštvo lubuje;
 ∴ Twjerdžišna njebjeska
 Šama k njej šo pójnawa. ∴
2. Firmament šo módri krašny
 W fijałkowej módrini,
 Šeho barba njewuhašny,
 Pšhecželow šlub pošwjeczi;
 ∴ Pšhecželstwo, bratrowstwo
 W naškej barbje hordži šo. ∴
3. Młody džen, hdyž ranje šwita
 Š róžowatej krocželu,
 Š naškej barbu šemju wita
 Š lubošću we woblicžu;

1*

::: Lubošcža wuśnawa
Mašcha barba čerwjena. :::

4. Bělu draštu njewinošcže
Sašny džen šo wobleka,
S bělych liljow křwalba roscže
Twojej barbje, Žužiza!
::: Njewina wuśwola
Twoju barbu, Žužiza! :::

5. Módra, čerwjena a běla,
Haj, to křasna barba je;
Komuž wotroba šo šhrěla
Sa čucža je wótcžinske:
::: Sawyškaj, šaklinskaj,
Sława! šerbskej barbje praj! :::
Handrij Zejler:

4. Mój statok

1. Hdže štatok mój, hdže štatok mój?
Woda šchucži po dolinach,
Lěšy šchumja po škalinach,
Kwětki kčžěja tu a tam,
Lubošnosč, hdžež pohladam.
A to je ta rjana semja,
::: Semja šerbska, štatok mój! :::

2. Hdže štatof mój, hdže štatof mój?
Wěsch-li w kraju bohumilnym
Dusche czerstwe w cžele cžilnym,
Mnžle jažne, džělawoścź,
Pobožnoścź a wješełoścź?
To je Sserbow hódny narod,
:: Mjes Sserbami štatof mój. ::

J. E. Smolef.

5. Rajtarjo moji ludžo.

1. Nan chže mi šwoju kžěžku dacź,
So njetsam wojať bycź;
Ja jemu praju: Najebacź!
To njemóže mi tycź;
Husarojo, haj rajtarjo,
To moji ludžo šu,
:: Fidralala, fidrašaša,
Do rajtarjom ja du. ::
2. Macź chže mje rucže woženicź
A škowacź ja helu,
To rěka: Sopu pschešelicź —
Wo ženětwu njerodžu;
Husarojo, haj atd.
3. Ta wowka wěschczi wójnski cžaš
A šony powjeda,

Ma pak so džije pschezo šaš
Wot mojoh' konika;
Husarojo, haj atd.

4. Džed hrosy: Ty, mój khadlicžka,
Sso budžesch wěscže kacž!
Sa mēnju, to b'dže fermuscha,
Kak chzu ja sejhracž!
Husarojo, haj atd.

5. Haj, wojebacž so do šwěta,
Sa wyschšche wěžy wēm:
Sa šynu so na konika
A praju božmje wschēm.
Husarojo, haj atd.

Handrij Zejleř.

6. Mi rajtar so najlěpje lubi.

1. Wot wschitkich tych wojakow blyskotatyh
Mi rajtar so najlěpje lubi!
Njech šupa pěsch w krocželach hordoscžiwych,
Wón psched nim so malucžki šhubi.
Pěsch wojak je dobry a šwoju ma cžescž,
Wón thodži pak š brēmjenjom cžěžkim;
Kon smachi a rajtarja dyrbi pak njescž,
Kon šwěcžaty, žiwy a móžny.

2. Hdyž rajtarja psychneho wuhladam hdže,
Mi s wjeselom wutroba hraje,
Wot nasdala hižom šo pscheblystuje,
Sa knjesa joh' kóždžicžki snaje;
A s bliska wscho hlada na muža a brón,
A kóžde šo holicžo šmėje —
Wón nješe šo hrajo, tón nahladny koń,
Schkre pódkoma s kamjenjom drėje.
3. Haj, pschińdu-li něhdy ja do wojakow
A šedžu na koniku rjanym,
Dha do pola cžahnu psches horu a doł
A s pšchkom šo njeměnam žanym;
A bychu mi cžercži tež napšhecžo šchli:
Strach pacholo na konju nima,
Wón lecži faž wichor, wscho powaliwšchi,
Hacž semja pod kopytom hrima.
4. Hdyž hólzy hdže napšhecžo porajtuja
A šwjecžimy wězy hdy cžešne,
Dha psychneho brunika šedlam tež ja
Na wošebne cžehnjenje lešne;
A dyrbjal ja něhdy šo na ženťwu dacž
A wopytacž holicžku lubu,
Dha dyrbi koń pode mnu šarjehotacž
Si k wješ'lu a šawistnym flubu.

Handrij Zejleř.

7. Strasburg.

1. O Straßburg, o Straßburg je město najrjeńšche;
:: Hlej, we nim s wójstka wjele tam pohrjebanych je. ::
2. Tak mnohe a rjane, tež fhróble pacholo,
:: Kiž maczerzy a nanej je božmje prajiło! ::
3. Haj božmje, haj božmje, ty jara trěbne by!
:: Sa Straßburg, haj sa Straßburg by nušni wojazy! ::
4. Hlej, staršchej tam džěschtaj psched wyschschoh' bydlenje;
:: Ach wyschshi, luby wyschshi, naj' byna wudaježe! ::
5. Sa wjele tež pjenješ dacž byna njemóžu;
:: Ssyn waju ma nětk wumrjecž na krawnym
[bitwischcžu! ::

K. F.

8. Rekrutski spěw.

Hłos: O Strasburg, o Strasburg je město atd.

1. Schto kinczi, schto brinczi kraj, wješ a město wscho?
:: Hajda, hura! refruczi tu cžahnu spěwajo. ::
2. Refruczi, refruczi by hólzy nadobni;
:: Sa krala, kraj a prawo brón nošycž cžescženi. ::
3. Tu worjoł, tam fhorhoj prjed' naš nětk šmahuje,
:: To našche nowe šnamjo je nětko rycžerške. ::
4. Trompety a rózki tak jašnje šaklincža,
:: Do pola, wójny, zušby wołaju pachola. ::

5. Duž božmje, duž božmje cži, lubšchi nano, dam,
:: Budž božmje, šlota macži, nětk fralej poślucham. ::
6. Čži bratsje, cži šotra tež rufu šawdawam,
:: Ade, ade! wy moji, hdyž hiež a cžahnyč mam. ::
7. Šhto hladašch, šhto płakašch, ty rjane holicžo?
:: Wšchať rjeńšchi w šwětłej bróni twój luby hordži šo. ::
8. Wón kiwa: Budž božmje! a woštač njemóže;
:: Do rajtarjow, do pěschkow wón rjadowany je. ::

Handrij Zejleř.

9. Jězdneho rańši spěw.

1. Serja wy, šerja wy,
Šwěćiće mi do bitwy!
Bóršy budže truba trubicž,
Šotom žiwjenje mam šhubicž,
Ša a wjele towařchow.
2. Nještoro, nještoro
Šadošć a lóšcht minje šo.
Wčžera 'ščeže na hordym šonju,
Dženša šmjercž pšches broń ja šhonju,
Šutšje w šhlódnym rowje špju.
3. Nahle wšchať, nahle wšchať
Móžny, rjany panje šnať!

Njehordž ƙo na róžowate
 Twoje lizo sybolate,
 Ach, te róže šańdu wschě.

4. A šchto je, a šchto je
 Wschittkich muži wješele?
 Pod staroscžu a bjes spanja
 Bědža ƙo wot štan'schi ranja,
 Hacz je džeń ƙo doƙonjał.

5. Teho dla, teho dla
 Kaž Bóh sechze, chzu tež ja.
 Wojowacz chzu fhrobly, ƙhlny,
 Panu, budže Bóh mi ƙmilny,
 Wumru š cžešcžu ryczerškej.

Handrij Zejler.

10. Padnjeny pola Sadoweje.

1. Pod Łasom rjana wjeska je,
 Na sprawnnych pacholow,
 A jedyn cžahnyč dymbjesche
 Na wójnu do Čzechow,
 Tirala la, la, la, tirala la la la,
 Na wójnu do Čzechow,
2. To šhoni jeho njewjesta
 A jara plakašche;

Placž abo njepłacž, najlubšcha,
To hinaš njebudže,
Tirala atd.

3. Do Póšnanja wón docžeže,
Tam wulke kěže šu,
Gen'ral tam š wošnom hladašče:
Mój šyno, witaj tu!

4. Šo wužlecž twoju šufnicžku
Nětk wšchědnu burowšku,
A woblecž šo montironku
Tu módru kralowšku!

5. A hdyž bě pšchišchło do bitwy.
Šoh' přěnja kulka wša,
Wón padže k šmjereži ranjeny
A šrudnje šawoła:

6. D towaršcho, ty bratsje mój,
To lubje prošcu cže:
Lišt pišaj mi se Šadowej'
A rjane božemje!

7. Ša pišaj mojej njewješcži,
Šo šym ja tščeleny — —
A kaž tu próštwu wupraji,
Wón blědy womjelšny.

8. Boh' wjesli i wojom i konjomaj
Do lazaretha bu;
Boh jemu cziche lozko daj
A pokoj pod semju.

9. A ruta, roze, lilije
Syny nad nim rozczechu,
Won wecznu czescz jej dobyl je
A kronu njebiesu!

Handrij Zejler.

11. Lubka lilija.

1. Lubka lilija,
Njenje sakczeta!
Holczo, brune, brune woczko,
Syni bo te mni,
Radosc moja by
A duscha we mni,

2. Hdyz cze njewidzu
Czerpuju srudobu.
Holczo, brune atd.

3. Bornjo jandzelam
Tebje pschirunam.

4. Horjo sazpiwam,
Hdyz cze wofoscham.

5. Šhto mi semja chze,
Šym-li bješ tebje.

6. Bórny wumrjecz chzynł,
Njebnych tebje měł.

Handrij Zejleř.

12. Swěrna džowka.

1. Za stejach horka na horje
A hladach do doła,
Za widžach łódž tam jěšdžicž,
Na łódži hólzow tšjóch.
2. Tón najrjeńšchi, tón najmłódschi,
Kiž brjedža bedžešche,
Tón mi tu ženětwu šlubi,
Tak młody hacž wón bě.
3. Wón šawda mi tón pjeršcžeń šwój,
Tón pjeršcžeń šlěborny:
„Dha wšmi, dha wšmi tón pjeršcžeń,
Tón pjeršcžeń šlěborny“
4. „Šduž budže macž šo prašhecži:
Šdže šy jón došla?
Dha praj ty twojej macžeri,
Šo šy jón nam'kala.“

5. „„Macź moju wobłhacź njemóžu,
To ƙo mi njelubi,
Chzu wjele radſcho prajiczi:
Tón młodženž chze mje mēcź.““

13. Serbska njewjesta.

1. Ssym Sserbow ƙerbſke holicžo,
Mi Hanka rěfaja;
:: A wjeſ'le ƙebi ſpěwajo
Mam ſpěſchnoſcź do dźěła. ::
2. Hdyž ſchſowroncźk ranſo ſaſpěwa,
Mi ſpěwa k ſtawanju,
:: A jědu-li do dźecźela,
S nim ſpěwam na pſchemo. ::
3. Na mjeſu jěſdžu ſelenu,
Sſerp tupy wótsu ƙej,
:: A žněju trawku roſojtu
Na mjeſy ſwětſojtej. ::
4. A hdyž ƙo rucźka womacźa
W tej trawje roſotej,
:: Mi pjerſchcźeń mój ƙo blyſkota
Na rucźy na mofrej. ::
5. Tón pjerſchcźeń mam wot lubeho,
Kjaneho pachola,

- ∴ A nam wjecžor, hdyž šo šašmērſlo,
Mój luby pšchithadža. ∴
6. Šym w šymje k noweje košchulžy
A k platej napšchadla;
∴ Płat dawno je žno natkany,
Płat trjebam njewješta. ∴
7. Tež pjerje je wšcho wudrijene
Na dolhich wjecžorach;
∴ Duž poſlesčeža mam hotowe
We mojich komorkach. ∴
8. Sa cžerwjeny bant na hłowi
Chžu mēcž wěnz rucžany;
∴ Mlacz budže cžěpžow kupić mi
Sa drohe pjenjeſy. ∴
9. Mi družčicž budža holicža,
Te wjeſne towařſchki,
∴ A budže kwaſna hoſcžina
Pšches tſi dny ſaſpochi. ∴

14. Džělenje.

1. Sa dyrbyu prjecžku daloſo,
Duž božmje, lubi pšhecželjo!
Sa šwěrnju wam tu ružu dam
A praju: božmje, pšhecželjo!

2. Tež tebi, luba holicžka,
Ty moja radość žiwjenja,
Budž božemje, budž božemje
Či praju šrudny, najlubicha!

3. Wy kěže, hona snajomne
A wšitke šcěžežki kłodžene,
Wam božemje, wam božemje
To božmje praju wutrobne.

4. O na to hórke dženje,
Kiž krotšchi naše wješe —
O božemje, o božemje,
Ty lubym pšezgo šrudne bě! —

Handrij Zejler.

15. Božmje lubej.

1. Budž božmje, moja lubežicžka! ::
Ja dyrbyu cžahnyč,
Wot tebje štanyč,
Na prjecžki hicž.

2. Mi šawdaj bělu rucžicžku! ::
Ja dyrbyu druhdže,
To žel cži budže;
Ty njepłataj.

3. Sa chzu, ja du na zušy kraj. ::
Měj ty šo rjenje;
Seli šo ženje
Wjaz njepschińdu.
4. Widžišch ty hród tam na horje? ::
Nimo toh' hroda
Tam běži woda,
Kaž kłěbora.
5. Kaž šo ta woda njestaja, ::
Tak njecham wostacž,
A ty mje doštacž
Nětk njemóžesch.
6. Hdyž budža twoje lubošcža ::
Kaž woda cžišta,
Dha dyrbišch wěšta
Pač moja bječ.

16. Khatržinka.

Narodny hlós.

1. Khatržinka šwěrna moja,
Daj šo trochu dopomnicž,
Hdže ty mje a ja cže
:: A přenjom' rasej ::
Sbože mějach wuhladacž.

2. Braj, hdže je tón pucziš, schcžežka
 A hdže je to měštacžko,
 Hdžež so mój setkachmoj
 :: A přenjom' rasej, ::
 A schto tehdy myšlachmoj?
3. Braj, schto běchu přenje šlowcžka,
 Maju šlowcžka bojašne,
 Kiž mój šmój rěčžaloj
 :: A přenjom' rasej ::
 Ponašdala w hromadže?
4. A kaš namaj tehdom běšče,
 A schto tehdy šacžuchmoj,
 Hdžž šej mój wuśnachmoj
 :: A přenjom' rasej ::
 Maju horze lubošcža?
5. Hdžeha je to rjane lětko
 A hdže je tón jašny džen,
 Hdžež so to spocžalo
 :: A přenjom' rasej, ::
 So naj' šbože rjane šcže?

Handrij Zejler.

17. Hońtwaŕski spěw.

1. Se šchipom a š prokom
 Pšches doł, pšches horu

S přním šwětłom rańšchim
Hajńk je na puczu.
La la la atd.

2. Kaž pod njebjom módrym
Kanja kraluje,
Tak po skałach, žlobach
S knjesom tšeleć je.
La la la atd.

3. Jeho je šwět zhył,
Hdžež schip doleczi,
Wšcho je dobytk jeho,
Lětať, běhať.
La la la atd.

Handrij Zejleř.

18. Serbski wojak a česke holčo.

Małoruski hlós.

1. Kuje, wuje š hrimotanjom
Bitwa w Sicžinje,
Prohi spusćczi se stysťanjom,
Schtož tam š domom je;
W modlitwach pať njemylene
Samo wošta holčo jene,
:: Klecžo prosćesće: ::

2. „Ach mje, miła maczi Boža,
 Młodženž lubuje,
 Smjercz a strachi jemu hroža,
 Rač to cžěbni mje!
 Jeho schkituj ruka twoja,
 S jeho smjerczu pschińdže moja,
 :: Njech mi njepadnje!“ ::

3. Wojač herbski pośluchasche
 Nuts tam psches wołno,
 Mylicz ju bo idalomasche,
 Rjekny woteńdžo:
 „„Schtož ta na wutrobje nošy,
 Mi tež moja Hanča prošy —
 :: Prosch tu božemko!““ ::

Handrij Zejler.

19. Při rozpuću.

Hłos: Holbik dvě bělej nózcy ma.

1. We holi tam pschi rozpuczu ::
 Wón ředži dołho pod řhójnu.
2. Wschón řmahnjeny tón pachol je ::
 A prošchne jeho draščenje.
3. Som' woczi džetej do dala, ::
 Šzo hiba je rta řrudoba.

4. „„Hdže mam cže, luba, pytaći? ::
Hdže łu mi tebje sawjedli?
5. Szym Čžechi, Čechi pšhecžahał ::
A žanoh' łuěda njenam'kał.
6. Čže tola nihdy njepušcžu, ::
Hacž na kónž łuěta počahnu!“

J. W.

20. Nalětni spěw.

1. Rajka je to powjesč,
Nowa powjesč, ha ha ha,
Schto ju pšchinošcha?
Schkowronečk sažo pola wita
Spěwajo, hdyž rano łuwita,
Trylom trylom, tri tri tri,
Trylom trylom tri.
2. Rajzy łu to hoščo,
Nowi hoščo, ha ha ha,
Čahnu wot połdnja?
Schkórzy saž na lipje ředža,
Sserbski, němski hwiřdacž wjedža:
Fijom fijom, fi fi fi,
Fijom fijom fi.

3. Rajzy ſu to herzy,
 Nowi herzy, ha ha ha,
 Čahnu do dwora?
 Častoječka ſaſ hriadu pyta,
 Swoje huſle ſ nowa ſpyta:
 Widly widly, wit wit wit,
 Widly widly wit.

4. Rajka je to jěwa,
 Wczipna jěwa, ha ha ha,
 Šěra lěſarka?
 „Wſhitko widžu“, wona woła,
 „Štož ſo w haju, polu khowa!“
 Kofulinka, kuſ kuſ kuſ,
 Kofulinka, kuſ!

Handrij Zejler.

21. Na róžu.

1. S dyhom ſwjatoh' Jana
 Kcžěje lubošna
 :: Poľna róža rjana,
 Róžow kralowa; ::
 Aj, ty róža najrjeńſcha,
 Kaž ta moja holicčka!
 Aj, ty róža najrjeńſcha
 Sa te naſche holicža.

2. Maſojza ſo ſchěri
Poľna ſ hordošcžu,
:: Eslabje pať ſo měri
A twojom' runjecžu; ::
Uj, ty róža atd.

3. Malika ſo puťa
S hłojcžu ſchěrofej,
:: Podarmo pať kuťa,
Hacž cži runa njej'; ::
Uj, ty róža atd.

4. Esomotki drje móža
Pychu dawacž ſej,
:: Ale kaž ty, róža,
Nihdže žana njej'; ::
Uj, ty róža atd.

5. Poľna malwa pyta
Twoja ſotra bycž,
:: Podarmo pať ſpyta
Tebje doščahnycž; ::
Uj, ty róža atd.

Handrij Zejleř.

22. Khwalba hole.

1. Kaž ſo měſta cžěrwjenja,
Tať ſo hole ſelenja,
:: Hola njebudž ſazpjena; ::

W symje, w lěcže seleno,
Steji mi kaž njewješta
:: W wěnzju pola wołtarja. ::

2. Młódre njebo daloše
Sadny do nej' rozpłunje,
:: Steji na nju seprjene; ::
Hola, štwicžka cžichomna,
Hněwu wjedra wobara,
:: Žeho šlobam poruča. ::

3. Šmudži, tyšchi šlónčko cže,
Khlódki pšchěstrije na tebje,
:: Kaž macž džěcžo wodžěje; ::
Hola šlyšchi: šawołaj,
Spěwaj, praskaj, šapiškaj —
:: Klincžo rěcži: pošluchaj! ::

4. Šmólna fhójza kčějata
Praji: ja šym lěkařka,
:: Šrěbaj moje dymanja. ::
Šalorž, džiwja róšmarja
Pšchemo fhójčkow wołaja:
:: Šriby tež tu roscžeja! ::

5. Pójče šchčipacž, kašaju,
Strowu cžornu jahodu
:: A jej' šotru brušnizu.

W wrjóšku, mošče, paproschu,
Pod selenej hałosu
:: Džiwina je s hospodu. ::

6. Brucžki, wacžki, mrowicžki
Kubłaju šo na holi;
:: Hola pežołku bohacži. ::
Štaki hašy wožiwja,
Schčercža, šyncža, wołaja,
:: Schfrēcža, fureža, hwišdaja. ::

7. Šój do lěšnej' šwjatnižy,
Pacholo ty šwobodny,
:: Stup do brunej' drjewiny; ::
Šwětny ropot, cžwil'wanja
Twój džen tudy njekaža;
:: Hola mi šo spodoba. ::

Handrij Zejleř.

23. Žně.

Narodny hlós.

1. Ha hdžeha nětk mi hona šu
Se žitom žołmiate?
Ha hdžeha je to pacholo,
Kiž kłóš by pošyflo?
2. Ha hdžeha je našy kłóšny wěnz,
Tón žnjeńški, šlocžany?

Ha hdžeha je ta holicžka,
Kiž by jón nawila?

3. Won do pola, won chžemh hicž,
Hdžež ichfowroncžk. pozpula
Klós wuspěwajchtaj i trubjale
A nětko šlote žně! Handrij Zejler.

24. Myslička nazymu.

1. Ha widžu-li ptacžata cžahnyčž,
Hdyž liščowh žolcži šo šchtom,
:: Chze myšlicžka šobu šo kranycž,
We hwěšdach paš pyta šwój dom. ::
2. Ha widžu-li mrócželow cžahi
Kaž šonh pucž pod njebjom jěcž,
:: Hdyž luža je plowa, haj nahi,
Chze myšlicžka šchidła tež mēcž. ::
3. Ha widžu-li k šemi šo nižicž,
Spacž kwětku tu pošlednju hicž,
:: Chze myšlicžka k hwěšdam šo bližicž,
Tam pofoja žórlešchto picž. ::
4. Hdže, myšlicžka, štatof šwój štajišch,
Ty njeměrna podrožniza?
:: Tam horfa, tam i radošcžu prajišch:
Nětk, nětk šym ja špofojena! ::
Handrij Zejler.

25. Wopytanje rowa.

Narodny spěw.

1. „Dobry wječor, macěrka,
Hdže je wascha džowčicžka?
Trudlajdu, tralala,
Hdže je wascha džowčicžka?“
2. „„Moja džowka doma njej',
Wona je mi wumrjela atd.““
3. Hólcžik sawróczi konika,
Rajtomasche na kěrchow atd.
4. Tši křóč kěrchow wobrajt'wa,
Na jej' rowčku posasta atd.
5. „Schto by ty mi činiła,
So by mi ty wumrjela? atd.“
6. „„Schto dha na tym křwěcže chzu?
Wšchitzy ludžo na mnje by atd.““
7. Hólcžik sawróczi konika,
Rajtomasche šašo prjecž atd.
8. Konik wješ'le šaškaka,
Hólcžik srudnje šaplaka atd.
9. „„Njepłacž, njepłacž, luby mój!
Wšchať je w křwěcže holzow došcž atd.““
10. „Holzow je drje w křwěcže došcž,
Ale žana, kaž ty bě atd.“

26. Hancyna swěrnosć.

1. S horzej šylsu rjana Šanka
 Lubeho row frjepjeſche,
 Žaromaſche ſwojoh' Šanka,
 Róže na row ſadžeſche,
 :: A wopomnjenju, f dopomnjenju,
 Kaliki a lilije. ::
2. Połne róže f dopomnjenju
 Kaž bě rjany njebohi,
 A lubošnemu wopomnjenju
 Módre njeſapomnicžki;
 :: A te ſwětki ſu tam ſwědki
 Seje ſwěrnoh' wuſnacža: ::
3. Prjedy dyrbja i hrubej možu
 Wutrobu mi wutorhnyčž,
 Wóčžko mi ſe ſmjertnej nožu
 Prjedy dyrbi wuhaſnyčž,
 :: Hacž te čžucža, ſbóžne hnucža
 A tu luboſčž ſabudu. ::
4. Sſchowacž, ſaryčž do wutroby
 Čžu te horže luboſčža,
 Žana móž a žane ſłoby
 Wutupicž je njedyrbja;
 :: D mój luby, naju ſluby
 Do wěčžnoſčže woſtanu! :: Handrij Zejler.

27. Zrudna holička.

Narodny spěw.

1. Za šym ſrudna, ſo móhła wumrjecź,
Njěšmēm nišom' powjedacź.
2. Se ſrudnošcžu lehnycź kłodžu,
Se ſrudnošcžu ſtawam ſaš'.
3. Luby mój tón dalošo je
W zušym kraju na wójnje.
4. Šdy by wjedzał moje myšle,
By mje pšchišoł troštowacź.
5. Wón paš by mi tašle prajił:
Mjelcź wšchaš, njepłacź, holicžo!
6. Mi je tebje šameho žel,
Twojej' rjanej' rjanošcže.

28. Wojowanje wo lubu.

Narodny spěw.

1. Ša wšche mi Šornjeho Wuješda
Šteji lipa jelena,
Ša pod lipu šydała holicška
Kjana běła czerwjena.
2. Ša k nej šu šo šješdž'wali jěšdnizh,
Šěšdnizh-šemjenjo,
Ša šješdž'wali šu šo haj šješdžowali,
Šacž šu šo šwadžili.

3. Ha wadźiłoj štaj ƚo tam wadźiłoj
Dwaj młodaj nadobnaj,
Ha rubałoj štaj ƚo a kałałoj
Dwaj młodaj nadobnaj.
4. Ha jenoh' ƚu srubali pšches licžko,
Pšches licžko cžerwjene,
Ha druhoh' ƚu srubali pšches włoški,
Pšches włoški kudžerjame.
5. „Ha to je ƚo štało wšcho twoje dla,
Ty rjane holicžo!“ —
„Ha kač chze ƚo štačži to moje dla,
Hdyž ƚym tam njebyła?“
6. „Ha była tam ƚy abo njebyła,
Radu ƚy sradžila
Ha w forczmicžy ƚedžo mi ja blidom
Pšchi ƚwětlym wofnjeschfu.“
7. Ha měło je holicžo schórzuschƚaj dwaj,
Wobaj běłaj cžoršchowaj.
Ha jedyn na bjeńtuschi srěšała,
Druhi na schlebjerdki.
8. Ha so móhła lubeho žalbowacž,
Swojoh' luboh' najrjeńschoh'.
„Ha žalbuj mje, holicžo, abo nježalbuj,
Swojej wšchať mój njeb'džemoj.

9. Ha ty budžešch na mnje tu spominacź,
Hdyž b'dža mje woblefacź
Ha do teho fitela běleho,
Do wěnzaj rucžanoh'."

29. Piwny spěw.

1. Mny bhdamy šo f blidu, ::
Mny piwa lacžni šmny.
Šchtóž pšhecželstwo chže f nami mječ,
Tón nješmě žadny šhelma byčž,
Kiž dobre piwo šazpi.
2. Mny šedžimny tu f radže ::
A takle šudžimny:
Njech woda wjercži šoleša,
Mny pať na našche špušchčadla
Šsej pušchčicž chžemny piwo.
3. Hdže je tón w bělej šali, ::
Kiž piwo naliwa?
Wuj šwólny, bělošalaty
Še dženska muž nam witany:
Mny chžemny šarancžf wupicž.
4. Mój towaršcho, mój bratsje, ::
Šny ty šej šažehliť?

My trubku chzemy wufuricź,
Do mróčelow ǰo ǰawalicź
A ǰarancźk pódla wupicź.

5. Na palenz ǰhory leži ::
Tón wotrótnjeny ǰwět;
Našch jedyn lěpje rošymy,
Schto lěpšchi krej, móž pošylni:
My pijemy ǰwój ǰarancźk.
6. Schtóž našdala naš widži, ::
Ze połny ǰawiscze,
So ǰmy pšchi našchej worczišni
Tak bratrowšy a wješeli
A próšdnimy ǰwój ǰarancźk.
7. Kaž dolho štejecź budže ::
Šwět lacžny šchěrofi,
Njech ǰhmjel a jeczmjen radži ǰo
A mudri, dušchni pacholjo
Njech štrowi ǰarancźk pija!

Handrij Zejleř.

30. Khwalba piwa.

1. Kaž wjele řetow džeja
We řchinych řeczniřchczech,
Kaž wjele wodow šteja
We morju, we řtudnjach:

Dha tola wscha ta woda
 Miz fhanfa piwa njej'
 A nima žanoh' błoda
 A mozy fhmjelowej'.
 Duž fhwalmy šdobnje krašnu
 Tu brěcžu fhmjelowu
 A cžešcžmy fhanu kwašnu,
 Tu rjanu zynowu.

2. Kaž rjenje wošchewjuje
 Ta žołma foruški,
 Kaž plódnje wupyšchuje
 Ta woda trawniki:
 Dha tola nima ducha
 A nihdy piwfo njej',
 Se k špěwanju tak hlucha,
 Lóšcht njewotucži š njej'.
 Duž fhwalmy atd.
3. Kaž wjele lódzow cžišcžza
 Tón fhribjet wodžiny
 A tola hnate pišcžza
 Móž jeje bhlnoty:
 Dha tola woda wschitka,
 Kaž wjele mozy ma,
 Se žoldkej žiwnošcž židka
 A šama wutłota.
 Duž fhwalmy atd.

Handrij Zejleř.

31. Kukečanska piwaŕnja.

Hłos: Kurić trubka tobaka.

1. Kufecžanſka piwaŕnja
Nima w ſwěcže runjecža:
Luža wodu žórli ji
S napſhecža tam pſchi ſchuli.
2. W Kufezach tam ſelena
Luža je wot facžidla,
Dobru wodu k pſwu da,
Dokelž je kuſt huſcžiſcha.
3. Žaby w luži rjechtaja,
Słowacžki tam lehnjeja,
Žaby wodu polěpſcha,
Duž ju k pſwu bjerjeja.
4. Krumki ſ luže pijeja
A ta lacžna huſhycžka,
Schtož tam tehdy woſtaja,
Lěpſchu wodu k pſwu da.
5. Pacholjo a holicža
Nóžki ſej tam myjeja;
Tajka woda zydžena
Radne piwo podawa.
6. Stare dóńzy, wobrucže
Moſtaja tež w luži wſchě,

- Deschciz pucž nutsch wopłoka
A to pivo porjedža.
6. Kufecžanska pivačnja,
Kajke mašch ty žórleschka!
Kiž tu lužu njesnaja,
Twoje pivo pochwala!

Handrij Zejler.

32. Khwalba kurjenja.

1. Kuricž trubku tobača,
To je kražna dobrota,
Kuricž wulžy štrome je,
To je wschitkim wědomne.
2. Šěscž a picž drje nušne je,
Kurjenje pač porno dže;
Esam džěd, kiž poł w rowje je,
Trubku hišchcže lubuje.
3. Wulžy ludžo kurjachu
Wschitžy swoju trubežicžku;
Trubka mužam pschisteji
A jich sdebi wošebi.
4. Dušchne holcžo njerodži
Wo muža, kiž njefuri,
Žehli pač šo trubežicžka,
Bošměwa šo lubcžicžka.

5. Hdže je rjeńšche towarstwo
Hacž pschi trubzy žołteho?
Schtóž fej so mnu sažehli,
Ze mój pscheczel na měsčzi.
6. A džělu trubka fhmana je,
Lóschť a mozy posběhnje,
A njech wjedro hrosne je,
Bacham jeno, dha wscho dže.
7. Hdnyž fej trubku šapalu,
Wostudu i njej šaturju,
A tež hlódnym kuntworam
Bucže i kurom pokušam.
8. Hlód a lacžnosć njejima
Hnydom prawoh' furjerja;
Drěmanje tež šacžerisch,
Hdnyž fej jenu šažmalisch.
9. Šy-li w myšli hlubokej,
Sažehl jeno trubku fej;
Hdnyž fej jenu šaklepašch,
Pšchipad lěpschi dostawašch.
10. Šchalfa šłodži najlěpje,
Hdnyž tam trubka pódla je;
A piwu jenu wužehlicž,
To fej njedaj nimo hicž.

11. Wjeczor dźěło hotowe
Měrna trubka frónuje;
Schtóž ju prawje lubo ma,
Wošmje ju šej do łoža.

Handrij Zejler.

33. Dzewjeć rjemjeslnikow a dżesaty slěpc.

1. Ja šym tawšynt dušchny lhadla,
Mě njech nihtó njepšchińdže;
Džebacz toleć mam ja w šafu,
Tajke mólcžke žyrtwinške.
La la hm hm atd.
2. Ja šym wulki mušikanta
Na lić a na šchorodej;
Schtóž mje ducž a šchrabacz blyšchi,
Temu wěšće derje nej'.
La la adt.
3. Ja šym wutwołany lěkar,
Krej wam puščežam i njebošom,
Se šekerzom jětra šchčěpju,
Suby torham i kopołom.
La la atd.
4. Ja šym dobry kupž a šhlamać,
Bunt a łóheć šam wudžělam;

Tobak po běrnišcězu wonja,
 Skoru ja žymt pšchedawam.
 La la atd.

5. Ja bym wubjerny haptuřač,
 Krjepki do njebieř ja mam;
 Štóž chze čertowe mječ howno,
 Temu žyloj' čerta dam.
 La la atd.

6. Ja bym mudry čěřla, blidač,
 Wjazy njemiřnu hacž lóhcž;
 Kopy deřkom trjebam k stólzei,
 Ale šchěrěchi nej' hacž lóhcž.
 La la atd.

7. Žafo mlynk nej' mojoj' runja;
 Wot kórza pjecž běrtelow
 Čiřtej' muři jeno bjeru,
 A temu horětku wotrubow.
 La la atd.

8. Ja bym šchemž tež pšcheklepamy,
 Bróřda gratej dawa mi,
 A hdyž póduřch wostacž njecha,
 Se řmolu řo pšchilěpi.
 La la atd.

9. Ja bym řrawž po noweji modži,
 To mój pšchirěř pořaže;

Dušna lapka ho mi hodži,
Dwójzy nchtó njepšchindže.
La la atd.

10. Sašo njepšhecžel wot potu
Khodžu tež na murjerstwo;
Tam ja kurjo kļepam, kļepam —
Kļepam kļepam: kļep — kļep — kļep.

Handrij Zejler.

34. Reja.

Pólka.

1. W jenej ruzy Hanfu,
W druhej ruzy kļhanfu
A czi herzy pódla:
To je žiwjenje.
Hancžicžka sejhrawa,
Kļjana kaž ta róžicžka,
Pórcžate, židžane
Banty slétuja!
Pimfo, winfo, polna kļhanka
A ta reja wjeřela,
Trubka, lubka, rjana Hanfa:
To je radořez hólczika!
S trubežicžku, s lubcžicžku
Hólczik młody rejuje,

Holicžy, najrjeńschej
Swojej pschiji.

2. Tajke rjane Hanke
A te polne fhanke,
Sslěbora došcž w mójchni:
To ťu krašnosće!
Pištajće, džělajće,
Herzy, ja tu naschu mšdu;
Rejtu mi, šchtucžtu ji
Hrajeće najrjeńschu!
S mlodošcžu, dónž licžto kčěje,
Lecži nóżka na rejtu,
Žiwjenje ťo na naš ťměje;
Samyštajmy š radošcžu!
S trubežicžtu, š lubežicžtu
Hólcžik reju poškocži,
Kosbroji pjenježki,
Wšhitko po cžescži.

Handrij Zejleř.

35. Žabjaca pólka.

Mazurka.

1. Szwjaty Surij, šwjaty Surij
Psińdže k luži,

Prosto bě tam, prosto bě tam
Nowych ludži;
Wołachu kwap,
Turjo měj dźak!
Kwory kwor kwor,
Kwory kwap kwap,
Kwor kwap.

2. Telko luda, telko luda
Krala nima,
Turij praji, Turij praji,
To je škoda!
Žona a muž
Woła cžuſch, cžuſch,
Krala kwap kwap.
Krala mamy —
Kwor kwap.

3. S wotkal macže, s wotkal macže
Majeſtetu?
Turij praji, Turij praji,
Mjenujcže ju —
„Kefekefekš,
Kefekefekš!“
S luže kwap kwap,
Krala mamy,
Kwor kwap!

Handrij Zejleř.

36. Nihdy dosć.

Narodny hlós.

1. Šchtó to myšli, šchtó to wěri,
Kaš ƙo hólčžif t rejam cžěri;
:: Doma ƙhromy Běta,
Na štafańzy lěta, ::
A njej' nihdy, nihdy došćž!
2. Kajke ƙu to dźiwne ƙuſy,
So w tej ƙorcžnicžzy ƙaž huſy
:: Hólzy pšchezo pija,
Piwko ja laž lija, ::
A njej' nihdy, nihdy došćž!
3. Komu tajki ƙhumšcht ƙo dźije,
So tón ƙorcžmač pivo ƙšchežije,
:: S rěfi pšchezo plumpa,
Do picžele klumpa, ::
A njej' nihdy, nihdy došćž!
4. Hdyž ƙo hólzy rejwacž měrja,
Herzy hnydom w štofu cžěrja;
:: Wjetschi pjenjes ƙlincži,
Bóle truna šyncži, ::
A njej' nihdy, nihdy došćž.
5. A te młode holzy bryšchne,
Kaš ƙu te t tej pychu špěšchne!
:: Kaž ƙo šahuſluje,

Róžda poskafuje, ::

A njej' nihdy, nihdy dojeć.

6. Hopša Ruša, stara Suša,
 Poběž s mužom! Ichto b'dže nuša?
 :: Skafaj w dobrym troščeži,
 Ssušod toleć požčeži; ::

Nječ njej' nihdy, nihdy dojeć!

7. Wschudže dołh a próšdne blaši,
 W forcžmje pšchezo połne šaši;
 :: Rajka je to nuša,
 Moja luba Ruša! ::

Teno pšchezo w forcžmje dojeć! Handrij Zejleř.

37. Naš njeboh džěd.

1. Našch njeboh džěd ::

Měł je cžapku kožanu,
 Tajku wulku košmatu,
 Čžecžifatu, bramatu;
 Kury do njej' nješechu,
 Šlote putki lahnychu.

2. Našch njeboh džěd ::

Měł je šydom džowčiežkow,
 Wudał wšchě na šemjanow,
 Ššomocžanych knješykw;
 Wšhitke s tymi putkami
 Šsu šo šchwarnje wudali.

3. Nasch njeboh džěd ::;
 Měł je woła drjewjanoh',
 Tón je duschnje formil šo,
 Měł tež duschne cželatko.
 S kimž šo šbože woženi,
 Džiwne wězki nashoni. Handrij Zejler.

38. Stary Hanč ze swojej Hilžu na Wósporkskim hermanku.

Hanč powjeda.

1. Dwaznty džěń haprleje
 Trjechi hermanš Wósporkški,
 Najrjeńšchi tón měžaz njeje,
 Šněh a blóto wobradži.
2. Tola pak šo wjele luda
 A hermanšej tam namaša,
 Někotry tam štejo huda,
 Wjele t pšhecžinjenju ma.
3. Ša šej najprjed' poprijanz šupich,
 Tón bě šłódku šawěšče,
 Tež ša kroschik cžistoh' wupich
 W Wósporku je wješele.
4. Hajke šlepe njenadžiwšchi!
 Trjechich wuja Boršecžanštokh' —
 Šubn Hilži šaprajiwšchi,
 Łajeńš pokasa mi joh'.

5. Hilža rady njewidžeſche,
So ſ nim ſchleńcžu wupicž džěch,
Wurēcžecž mi ſ mozu chžyſche;
Ale krjepka nej' wſchaſ hrěch.
6. „Wujo, tam w tej wulkej kžěži,
Tam, hđžež nimo pſchiſchoł by,
Kołbaſa tam wonka leži,
Wupij ſchleńcžu khimjelžy.
7. Za tam krjepku hiſhcže ſměju,
Bój, a daj ſej porjedžicž —“
„„Nó dha! kaſ ſo kuſſ ſo ſhrěju —
Njemóžach cže wuſlědžicž.““
8. „Mlaſch dha něſchto na pſchedanju,
Albo by 'žno roſpſchedaſ?“
„„Sa mam cžaſ nětſ k fleſtowanju,
Szym ſo něſchto wuhněwaſ!““
9. „To by cžepſ! je dha něſchto
Kadžiło ſo wopaki?
Wujo, ja bych njewjedžił ſchto
A hněwej dženſ cže nawabi.“
10. „„Boſſ'chaj! — wſchitke ſwětne kubło,
Amótsje, je wſchaſ ſachodne —
Ale njeſnicžomne hrjebło
Moja Hańža woſtanje.

11. Hlaj, duž dženš ta stara šowa
 Wucžeri mje i košolom —
 Pošl'chaj! A 'šcže ja mnu woła:
 Pšhicžer fruwicžku mi dom!
12. Za šo pocžach na nju hóršhicž,
 Njejšym hewak šwadliny,
 Ale wona wě mje štróžicž,
 Scžeže šebi drjewjanzy.
13. Pući i tajkim drjewom bola
 — Za drje šo jej' njebojach —
 Ale na pošledk šo tola
 S košolom prjecž šchleprowach.
14. Tón mi wopak rošymišche,
 Šdyž jom' šchtrnj wšach se šchije,
 Druhu wěž šej pšchemyšlišche,
 Ale niž na pšchedacže.
15. Wón šo i hródže njehibasche,
 Šacž jom' Šańža wošuch da,
 Na pucžu šo šapjerasche,
 Njechasche do Wóšporfa.
16. Pšchimjasany k radnej šhěži,
 Njepšchestany mjašotacž,
 Pšchi najrjeńschej trawje leži
 Šhlóšchcži djaš a nochže žracž. " "

17. Došć jich šej joh' wobhlad'wachu,
Žadyn wjele nješadži,
Šběhachu a wobmaš'wachu —
Žentnař wěšo njewaži.
18. Stara žónska i Delnjoh' Šbjelska
Wóžom nórtoŋ napoda,
Na pošledk ta kawkka helska
Widži — šo ma kóšola.
19. Žačo tón, kiž tamle šwacži,
Šchěšnaš šadži — wbohi nan —
Šichińdže, „šhto tón kóšlik płacži?“
Ššheflepany Kulowcžan.
20. „„Šlaj, ja k šancžy šanza trjebam,
Bratšje, nórť eži ša njoh' dam;
Mnyšliš šebi, šo cže šjebam?
Ššwědomje ma Kulowcžan!““
21. „Lěš mi i wocžow!“ k njemu praju —
„Tam je štražnik (wajchtař), hladaj šo,
Kulowcžanow dawno šnaju,
Ššu mi lešni herzojo!“
22. Wón da šebi i dobrym radžicž,
Nicžo wjele njepraji,
Mochžysche šo šo mnu šwadžicž,
Wocži trochu wuwali.

23. Tši frócz wokoł' kóšła džěšche,
Wobhlada hej prawje joh',
Bórbotajo ruku šběže,
Scžini kšchime kolesko.
24. Potom tołšty ripš ho šhubi,
Na njoh' dale njehladam.
Amótsje, dórtk mi tež i we hubi,
Hdyž na kóšła špominam.
25. Wbohom' žatku njebě derje,
W blóczje ho tam walešche —
Pšchińdže muž, kiž kože bjerje:
Bratšje, tón ma šcžinjene.
26. Po leńcžk k mudrej žonje běžo,
Dolho ho tam njekomdžach,
Ale, wupšchěstrjewšchi ležo,
Kóšła šažo namakach.
27. Wšach joh' nětk na šwoje ramjo,
Dach ho i nim do drějeńzy.
Tu masch šwětnych wězow šnamjo!
Wupij! Kapš je pšchedaty.
28. Tak mój wuj mi powjedašche,
Wbohi, wón ma njesbože —
Grudny k šwojej Hańži džěšche,
Ženo so hej njefrydnje!

885 7.—

